

Färdskrivare

Traktor b (50km/h traktor) omfattas av reglerna för färdskrivare och kör-/vilotid.

Undantag är om traktorn (b) används i **jordbruks- och skogsbruksverksamhet, inom en radie av 100 km** från den plats där företaget som äger, hyr eller leasar fordonet är beläget.

Snöröjning/sandning av vägar räknas som "underhåll av vägar" och är också undantaget reglerna.

Provkörning på väg i samband med reparation eller service av en traktor som har färdskrivare är också undantaget reglerna.

Körning på väg med en traktor b (förutsatt att traktorns högsta tillåtna vikt (inklusive eventuell släpvagn) överstiger 3,5 ton) som inte omfattas av undantagen, kräver att färdskrivare är installerad och används.

Detta gäller oavsett om traktorn är lastad eller inte utan räcker det med att köra en traktor b som sådan för att den ska omfattas av kör- och vilotids samt färdskrivarereglerna.

Vid körning med ett fordon som är utrustat med digital färdskrivare, bör man aktivera läge OUT vid undantagen körning. Denna aktivering kan göras med eller utan förarkort i färdskrivaren.

(källa Transportstyrelsen samt EU förordning EG nr 561/2006)

Lagstiftning:

Förordning (EG) nr 561/2006:

Artikel 2.1. Denna förordning skall tillämpas på vägtransporter av

a) gods, om fordonens högsta tillåtna vikt, inklusive släpvagn eller påhängsvagn, överstiger 3,5 ton

Artikel 3

Denna förordning skall inte tillämpas på vägtransporter med:

b) fordon vars högsta tillåtna hastighet inte överstiger 40 kilometer i timmen,

....

Artikel 4

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) vägtransport: all körning helt eller delvis på en för allmän trafik upplåten väg med ett **lastat eller olastat fordon som används för transport av personer eller gods.**

b) **fordon**: motorfordon, dragfordon, släpvagn och påhängsvagn eller en kombination av dessa fordon, enligt följande definitioner:

- motorfordon: fordon som kör på väg av egen kraft, som inte permanent går på räls och som normalt används för transport av personer eller gods.
- **dragfordon**: fordon som kör på väg av egen kraft, som inte permanent går på räls och som är **speciellt konstruerat för att dra, skjuta eller på annat sätt förflytta släpvagnar, påhängsvagnar, anordningar eller maskiner.**
- släpvagn: fordon konstruerat för att kopplas till motor- eller dragfordon.
- påhängsvagn: släpvagn utan framaxel, kopplad på sådant sätt att en avsevärd del av dess egen vikt och lastens vikt bärs av motor- eller dragfordonet.

Artikel 6

1. Den dagliga körtiden får inte överstiga nio timmar.

Den dagliga körtiden får emellertid utsträckas till tio timmar högst två gånger under en vecka.

2. Körtiden under en vecka får inte överstiga 56 timmar och får inte leda till att den maximala veckoarbetstiden enligt direktiv 2002/15/EG överskrids.

3. Den sammanlagda körtiden under två på varandra följande veckor får inte överstiga 90 timmar.

4. Till daglig körtid och körtid per vecka skall räknas all körtid på gemenskapens territorium eller i ett tredjeland.

5. En förare skall som "annat arbete" registrera all tid enligt beskrivningen i artikel 4 e och all tid som han kör ett fordon som används för kommersiella transporter vilka inte omfattas av denna förordning samt registrera alla perioder av "tillgänglighet" enligt definitionen i artikel 15.3 c i förordning (EEG) Nr 3821/85 sedan sin senaste dygns- eller veckovila. Denna registrering skall göras antingen för hand på ett diagramblad, eller på en utskrift, eller genom att med användning av funktionen manuell inmatning föra in uppgifter i färdskrivaren.

Artikel 7

Efter en körperiod på fyra och en halv timme skall föraren ta en sammanhängande rast på minst fyrtiofem minuter, såvida han eller hon inte tar en viloperiod.

Denna rast får bytas ut mot en rast om minst 15 minuter, följt av en rast om minst 30 minuter, fördelade över körtiden, så att bestämmelserna i första stycket iakttas.

Artikel 8

1. En förare skall ta ut dygns- och veckovila.

2. Efter slutet på föregående dygnsvila eller veckovila skall föraren under varje 24-timmarsperiod ha tagit en ny dygnsvila.

Om den dygnsvila som ingår i 24-timmarsperioden uppgår till minst nio men färre än elva timmar, skall dygnsvilan i fråga betraktas som reducerad dygnsvila.

3. En dygnsvila får förlängas till en normal veckovila eller en reducerad veckovila.
 4. En förare får ha högst tre perioder av reducerad dygnsvila mellan två veckovilor.
 5. Trots vad som föreskrivs i punkt 2 skall förare av fordon med multibemannning ta en ny dygnsvila på minst nio timmar senast 30 timmar efter den föregående dygns- eller veckovilan.
 6. Under två på varandra följande veckor skall en förare ta minst
 - två normala veckovilor, eller
 - en normal veckovila och en reducerad veckovila om minst 24 timmar – minskningen skall dock kompenseras genom en motsvarande sammanhängande vila som skall tas ut före utgången av den tredje veckan efter veckan i fråga.
- En veckovila skall inledas senast efter sex 24-timmarsperioder räknat från slutet av föregående veckovila.
7. Varje vila som tas ut som kompensation för en reducerad veckovila skall tas ut i samband med en annan viloperiod på minst nio timmar.
 8. När en förare väljer att göra detta får dygnsvila och reducerad veckovila som tas annat än på stationeringsorten tillbringas i ett fordon, om detta är utrustat med ändamålsenliga sovmöjligheter för varje förare och fordonet står stilla.
 9. En veckovila som börjar under en vecka och fortsätter in på följande vecka får hänföras till endera av dessa veckor, men inte till båda.

Artikel 9

1. Utan hinder av artikel 8 får en förare som medföljer ett fordon som transporteras med färja eller järnväg och som tar ut sin normala dygnsvila avbryta viloperioden högst två gånger och ägna sig åt andra aktiviteter i totalt högst en timme. Under den normala dygnsvilan skall föraren ha tillgång till en sovbrits eller liggplats.
2. Den tid som går åt för att resa till en plats för att ta över ett fordon som omfattas av denna förordning, eller för att återvända från denna plats, när fordonet varken står vid förarens hem eller vid arbetsstället där föraren normalt är stationerad, skall inte räknas som vila eller rast om föraren inte befinner sig på en färja eller ett tåg och har tillgång till en sovbrits eller liggplats.
3. Den tid som går åt för en förare för att köra ett fordon som inte omfattas av denna förordning till eller från ett fordon som omfattas av denna förordning, som inte står vid förarens hem eller vid arbetsstället där föraren normalt är stationerad, skall räknas som "annat arbete".

.....

Artikel 13.1 Om det är förenligt med de mål som fastställs i artikel 1, får varje medlemsstat inom sitt eget territorium, eller efter överenskommelse med en annan medlemsstat inom dess territorium, medge undantag från föreskrifterna i artiklarna 5 till 9, och förena sådana undantag med särskilda villkor, för transporter enligt följande:

b) Fordon som används eller hyrs utan förare av jordbruks-, trädgårds-, skogs-, uppfödning- eller fiskeriföretag för godstransporter inom ramen för företagets egen verksamhet inom en radie av högst 100 km från den plats där företaget är beläget.

c) Jordbrukstraktorer och skogsbrukstraktorer som används i jordbruks- och skogsbruksverksamhet, inom en radie av upp till 100 km från den plats där företaget som äger, hyr eller leasar fordonet är beläget.

d) Fordon eller en kombination av fordon med en högsta tillåtna vikt som inte överstiger 7,5 ton

— vilka används av personer som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster i enlighet med definitionen i artikel 2.13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (1) för leveranser inom ramen för den samhällsomfattande tjänsten, eller

— för transport av material, utrustning eller maskiner som föraren använder i sitt arbete.

Sådana fordon får endast användas inom en radie av 50 km från den plats där företaget är beläget och på villkor att körningen av fordonen inte utgör förarens huvudsakliga uppgift.

e) Fordon som uteslutande används på öar med en areal av högst 2 300 km² vilka inte är förenade med landet i övrigt med broar, vadställen eller tunnlar öppna för motorfordon.

f) Fordon som används för godstransporter inom en radie av 50 km från den plats där företaget är beläget och som drivs med hjälp av naturgas, flytande gas eller el vars högsta tillåtna vikt, inklusive släp eller påhängsvagn, inte överstiger 7,5 ton.

g) Fordon som används för övningskörning och förarprov för erhållande av körkort eller yrkeskompetensbevis, förutsatt att fordonet inte används för kommersiell transport av gods eller passagerare.

h) Fordon som används i samband med underhåll av avlopps-, översvämningsskydds-, vatten-, gas- och elanläggningar, **underhåll och kontroll av vägar**, insamling och bortskaftande av hushållsavfall, telekommunikationstjänster, radio- och TV-sändningar och pejling efter radio- och TV-sändare eller -mottagare.

i) Fordon med mellan 10 och 17 sittplatser vilka uteslutande används för icke-kommersiell persontransport.

j) Specialfordon som transporterar cirkus- och nöjesfältsutrustning.

k) Särskilt utrustade fordon för mobila projekt, vars främsta syfte är att användas som undervisningshjälpmedel när de är stationära.

l) Fordon som används för uppsamling av mjölk från bondgårdar och för återlämning till bondgårdar av mjölkbehållare eller mjölkprodukter avsedda för djurfoder.

m) Specialfordon för transport av pengar och/eller värdeföremål.

n) Fordon som används för transport av djuravfall eller djurkadaver som inte är avsedda som människoföda.

o) Fordon som uteslutande används på vägar inom knutpunktsanläggningar som hamnar, intermodala terminaler och järnvägsterminaler.

p) Fordon som används för transport av levande djur från lantgårdar till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier inom en radie på 50 km.

Artikel 13.2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om undantag som har medgivits enligt punkt 1 och kommissionen skall informera de övriga medlemsstaterna om detta.

Förordning (EU) nr 165/2014

Artikel 3.1. Färdskrivare ska vara installerade och användas i fordon som är registrerade i en medlemsstat och som används för transporter på väg av passagerare eller gods och som omfattas av förordning (EG) nr 561/2006.

Artikel 3.2. Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna förordning undanta de fordon som avses i artikel 13.1 och 13.3 i förordning (EG) nr 561/2006.

Artikel 3.3. Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna förordning undanta fordon som används för de transporter som har beviljats undantag enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 561/2006.

Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna förordning undanta fordon som används för transporter som har beviljats ett undantag i enlighet med artikel 14.2 i förordning (EG) nr 561/2006; de ska genast underrätta kommissionen om detta.